

«Έφυγε» από τη ζωή ο Κώστας Αντωνίου...

Την Παρασκευή 11/10/2019 σύσσωμο το Διοικητικό Συμβούλιο του ΣΕΠΕΤΕ συνόδευσε τον Κώστα μας στην τελευταία κατοικία του. Ήμασταν όλοι εκεί: φίλοι, συνάδελφοι, συνεργάτες, συγγενείς για να αποχαιρετήσουμε τον δικό μας άνθρωπο, που έφυγε από τη ζωή ξαφνικά και πρόωρα, στα 63 του.

Ήταν ένας ευγενής και αγαπητός άνθρωπος, πραγματικός φίλος, αγαπημένος συνάδελφος και πολύτιμος συνεργάτης. Είχε συνδέσει το όνομά του και την υπηρεσιακή του ζωή με το ΣΕΠΕΤΕ. Ήταν πανταχού παρών, και στα εύκολα και στα δύσκολα, στις χαρές και στις λύπες.

Είναι αδιαμφισβήτητο ότι ο Κώστας προσέφερε πάρα πολλά στο ΣΕΠΕΤΕ. Υπήρξε βασικό μέλος της συντακτικής επιτροπής, που εκδίδει την εφημερίδα του Συλλόγου και το ετήσιο ημερολόγιο. Ήταν λάτρης και βαθύς γνώστης της Ελληνικής γλώσσας.

Αλλά ο Κώστας δεν ήταν μόνο ένα μεγάλο κεφάλαιο για το ΣΕΠΕΤΕ και τους ανθρώπους του, που τόσο αγάπησε και τόσο άψογα συνεργάστηκε, αλλά έβαλε τη δική του σφραγίδα με τη δράση του και την πολύχρονη προσφορά του στα πολιτιστικά δρώμενα της ιδιαίτερης πατρίδας του, της αγαπημένης του Σάμου. Διετέλεσε επί σειρά ετών Γενικός Γραμματέας του Πολιτιστικού Συλλόγου Σαμιωτών.

Είναι γεγονός ότι θα μας λείψει ως φίλος, ως άνθρωπος και ως συνεργάτης. Εμείς θα τον θυμόμαστε με αγάπη και θα προσπαθήσουμε να καλύψουμε το κενό που αφήνει.

Ο Άρις Αντάνης τον αποχαιρέτησε με λίγους στίχους:

Δεν σε βρίσκω...

(«Τα βράδια έχω βρει έναν ωραίο τρόπο
για να κοιμάμαι: Τους συγχωρώ όλους
έναν- έναν.» Τάσος Λειβαδίτης)

Ψάχνω να βρω κάτι
για να στο συγχωρήσω
και δεν βρίσκω τίποτα.
Και ψάχνω... ψάχνω.
Όλη τη νύχτα ψάχνω.
Μάταια. Δεν βρίσκω
να έχεις κάνει κάτι τις,
σε βάρος μου.

Το μόνο που ανακαλύπτω
μοιάζει αφόρητα άδικο.
Και ελαφρά τρομαχτικό...
Φοβάμαι, πως αν συνεχίσω
να μη βρίσκω κάτι τις,
για να σου συγχωρήσω,
στο τέλος δεν θα βρίσκω
ούτε εσένα.
Άσε που μένω άυπνος...[]

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

